

MĚŠICKÝ ZPRAVODAJ

Červen 2004

Slovo redakce čtenářům

Milí čtenáři, vážení spoluobčané,

v uplynulých týdnech se v obci uskutečnilo několik společenských událostí, na které jsme zvali v minulém čísle. Pro jejich úspěšnost stojí zato se k nim ve stručnosti vrátit. O některých z nich se podrobněji dočtete uvnitř listu. Zde jen stručná rekapitulace.

Nejdříve to byla tradiční akce rybářského spolku - závody v rybolovu, při kterých se v příjemném prostředí každý dobře pobavil. Hned nato ve sváteční den 1. května prošli obcí účastníci 1. ročníku turistického pochodu povodím Mratínského potoka. Naše obec se na pochodu podílela organizačně a podle názoru mnoha pochodníků i štábu pochodu, se naše kontrolní stanoviště u zámku, jevílo jako nejpříjemnější na trase a naši obec hodnotili jako vzhledově nejhezčí ze všech které prošli. Další akcí, která se zcela mimořádně vydařila, byl Dětský den, uspořádaný tentokrát v Kruhu. Je na místě poděkovat zde všem, kteří se na uspořádání podíleli a také všem sponzorům bez jejichž podpory by se oslava v takovém rozsahu nemohla uskutečnit. Dalším význačným počinem pro sportovní a kulturně společenský život bylo zahájení provozu minigolfového hřiště a cvičného golfového odpaliště místní společností GOLF-SERVIS v areálu bývalé Sokolovny. Je to významný krok k oživení prostoru bývalého sokolského cvičiště a záchraně historické budovy. Pro mladší čtenáře a novější obyvatele, kteří již historii Sokolovny neznají, jsme připravili článek o historii těchto míst, který najdete v tomto čísle.

Toto vše zde píšeme pod dojmem příjemného zjištění, že společenský život obce, kdysi velmi bohatý a v posledních desetiletích téměř mizivý, se pomalu vzpamatovává a dík patří všem, kteří se o to snaží. Kéž by se podobně obětavých a nápaditých lidí našlo ještě víc. Redakce Zpravodaje bude každou podobnou aktivitu podporovat výraznou propagací a tímto svým malým dílem se podílet, aby obec žila kulturně, společensky a sportovně.

Nakonec příjemná tečka. Potěšilo nás, že lidé čtou náš list pozorně, jak tomu nasvědčuje upozornění na naši chybu, v článku o obětech druhé světové války, v dubnovém čísle. Děkujeme a dále v textu uvádíme omluvu a opravu.

Hezké letní dny a příjemnou dovolenou Vám přeje
Vaše redakční rada

Oprava

V čísle 2/2004 (duben) jsme v článku „Pomníky a památníky“ chybně uvedli přepis jména naší spoluobčanky za války deportované do Osvětimi. Dvě židovské sestry vlastnící krámk v čp. 36 se jmenovaly Marie Hošková, roz. Neumannová, a Hermína Neumannová. V roce 1943 zemřely v koncentračním táboře Osvětim. Kdyby někdo nevěřil, že existoval holokaust, tak toto je jeden z mnoha tisíců smutných důkazů. Za chybu se omlouváme, za upozornění děkujeme.

Redakce

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

S nástupem teplého počasí začala stoupat spotřeba vody, kterou nám prodává firma Vodárny Kladno-Mělník, a.s.. Protože si tak, jako v předchozích letech, začínáte oprávněně stěžovat na nedostatečný tlak a množství dodávané vody, chtěl bych Vás seznámit s příčinou, proč k tomu dochází.

V roce 1995 se k návrhu územního plánu naší obce a tím i k jejímu plánovanému rozvoji se související zvýšenou spotřebou pitné vody, vyjádřila firma VKM, a.s. takto (výpis z vyjádření VKM, a.s. č.j. 0388/ÚR VK/95/Pe/):

V současné době je celkový roční odběr pitné vody cca 143 000 m³, se špičkovým odběrem cca 10 l/s. Výhledová spotřeba pitné vody se předpokládá cca 206 000 m³, se špičkovým odběrem cca 12 l/s. Naše akciová společnost je schopná tyto nároky, vyplývající z růstu obce, zajistit v plném rozsahu.

Na základě tohoto vyjádření byl územní plán schválen a v současné době je realizovaná cca 1/4 plánované výstavby. Současná roční spotřeba pitné vody v naší obci je cca 55 000 m³. Přestože není naplněn povolený rozsah plánované zástavby a spotřeba pitné vody zdaleka nedosahuje příslibeného množství, dochází k uvedeným nedostatkům v její dodávce.

Při projednání uvedeného nedostatku před vodoprávním úřadem, byla firmou VKM, a.s. příslibena náprava propojením vodárenské soustavy s Pražskou vodovodní sítí u obce Bořanovice, a to v jarních měsících letošního roku.

Stejná situace je i v ostatních obcích napojených na vodovodní řad z Kojetického vodojemu, který svými technickými parametry neumožní dodat obcím příslibené množství pitné vody.

Petr Lanc

O čem jednalo zastupitelstvo

V období od března do května 2004 se Zastupitelstvo obce sešlo na šesti zasedáních. Celková účast na jednáních byla 80 %.

Převažujícím obsahem jednání byly nejrůznější záležitosti stavební - žádosti o schválení staveb, návrhy stavebních úprav a podobně. Tím se zabývat nebudeme, to by zajímalo málokoho, vybereme si jen ty body, které mají zásadnější význam pro rozvoj obce.

To bylo např. jednání o obnově oplocení zámeckého parku. Staré ohrazení za vydatného přispění vandalů a nenechavců dožilo a není dobrou vizitkou obce. Jde o finančně značně náročnou investici a tak bylo provedeno výběrové řízení, ve kterém byla stanovena firma, která plot vyrobí.

Dále zastupitelstvo odsouhlasilo návrh na zadání studie a projektu rekonstrukce ulice Hlavní. Tato ulice je centrem obce a měla by ji reprezentovat.

Byla projednávána zpráva o činnosti Obecní policie za březen a při té příležitosti bylo stanoveno místo pro parkování návštěvníků akcí v „Kruhu“. Tím je prostor podél stodoly parc. č. 7/1.

Dále zastupitelstvo schválilo Obecně závaznou vyhlášku 1/2004, které mění vyhlášku 5/99 o Fondu rozvoje bydlení.

Bylo schváleno složení bezpečnostní rady obce, krizového štábu a povodňové komise. Zápisem do Katastru nemovitostí bylo na obec převedeno vlastnictví Sokolovny. To jsou ve stručnosti asi tak nejdůležitější záležitosti, kterými se zastupitelstvo obce zabývalo. Zbýlých 95 % je možno si přečíst v zápisech a usneseních zveřejňovaných na Úřední desce Obecního úřadu. Všechna zasedání jsou veřejná, každou druhou středu od 18 hodin na Obecním úřadě.

Z podkladů ZO sestavila redakce

INFORMACE

Výsledky voleb do Evropského parlamentu konaných dne 11. - 12. 6. 2004 v obci Měšice

počet zapsaných voličů	946	
počet vydaných úředních obálek	317	tj. účast 33,5 %
počet odevzdaných úředních obálek	317	
počet odevzdaných platných hlasů	314	

z celkového počtu 31 kandidátních listin byly v obci Měšice odevzdány hlasy pro 22 politických stran, hnutí a koalic.

ODS (č. 6)	118 hlasů	tj. 37,57%
SNK a Evropští demokraté (č. 1)	45 hlasů	tj. 14,33%
KSČM (č. 24)	44 hlasů	tj. 14,01%
Nezávislí (č. 32)	31 hlasů	tj. 9,87%
ČSSD (č. 4)	26 hlasů	tj. 8,28%
Strana zelených (č. 9)	16 hlasů	tj. 5,09%
KDU-ČSL (č. 20)	9 hlasů	tj. 2,86%
Unie liberálních demokratů (č. 23)	4 hlasy	tj. 1,27%

v Měšicích dne 13. 6. 2004

Výklad znaku obce Měšice

Na titulní stránce Zpravodaje se setkáváte se znakem obce, který byl v minulém roce schválen k používání. Je zde pouze v černobílém provedení a málokdo zná smysl symbolů na něm použitých. Co tedy znamenají a proč zrovna tyto prvky ?

Těžko bychom hledali v současném obraze obce něco tak dominantního, aby to mohlo být použito do znaku jako symbol, charakterizující nějakou vlastnost či činnost v obci. Zemědělský charakter obec pozbyla a průmyslový nenabyla. Sáhlo se tedy do historie. Symboly ve znaku vycházejí především z erbů Nosticů. Znak je modro-stříbrně čtvrcený a dominuje mu zlato-modrá kotva. V horním levém poli je zlatý stoupající měsíc a nad ním

červeno-stříbrně šachované kančí zuby. V pravém horním poli je modrý osmiboký maltézský kříž, připomínající původní měšickou vrchnost, což byli „Křížovníci Matky Boží z Malé Strany“, neboli johanité. A proč tedy zrovna Nosticové a johanité? Řád johanitů byl prapůvodním vlastníkem osady. Ještě v 15. století se pokoušeli ves znovu získat, ale protože dějiny jsou stálým soubojem o majetek, už se jim to nepovedlo. A rod Nosticů, ten se do dějin obce zapsal nejvýrazněji. Založili vesnici v podobě jak ji dnes známe a byli zde nepřetržitě od roku 1677 až do roku 1945. Proč ovšem měli Nosticové v erbů zrovna kančí zuby, to zatím nevíme. Třeba to někdo ví, jestli ano, tak nám napište.

Znak obce je k vidění na budově Obecního úřadu, prapor je uložen na úřadě.

Vladimír Novák

Historický kalendář obce (3/2004)

Stalo se před....

- 237 lety:** r. 1767 zde postavil stavitel Haffenecker rokokový zámek pro Františka Antonína Nostice
- 109 lety:** r. 1899 byl do zámku přiveden vodovod z cukrovaru Líbeznice
- 98 lety:** r. 1906 se staly Měšice samostatnou obcí
(do té doby byly sloučeny s Hovorčovicemi)
- 89 lety:** 10.6. 1919 byla v obci založena místní organizace sociálně demokratické strany
- 78 lety:** r. 1926 byl založen Sbor dobrovolných hasičů
- 72 lety:** r. 1932 byla založena Obec baráčníků
- 58 lety:** 10.8. 1948 se v zámku usídlila politická škola pro odboráře nazvaná podle A. Zápotockého. Tehdejší předseda vlády Zápotocký školu slavnostně otvíral a stal se čestným občanem Měšic (pravděpodobně je jím dodnes)

Z kronik obce Měšice

Poznámka: Od příštího čísla budeme místo Historického kalendáře obce otiskovat seriál článků, ve kterých podrobněji a chronologicky popíšeme dějiny obce od založení, až do současnosti.

Z historie obce

Osudy domu čp. 20, zvaného „Sokolovna“

Řekne-li se v posledních letech „Sokolovna“, každý si představí zanedbanou budovu ztrácející se v zeleni za rozpadající se barokní branou. Nebylo tomu tak vždycky a také do budoucna je naděje návratu lepších časů.

V nedávné době se staly dvě události, které tuto naději podporují. Sokolovna přešla do majetku obce a místní společnost GOLF-SERVIS zde otevřela hřiště minigolfu, cvičné golfové odpaliště a provozuje občerstvení v budově jako zázemí sportoviště. Je to první krok k revitalizaci budovy a přilehlých pozemků.

Protože mnoho mladších či nově přistěhovaných obyvatel již ani neví, čemu se říká Sokolovna a nezná minulost objektu, řekneme si o tom pár vět. Pro zjednodušení budeme používat vžitý název Sokolovna, i když budova už dávno sokolskou tělocvičnou není a zřejmě už nikdy nebude.

Jedná se o budovu čp. 20 a přilehlé pozemky. Dům leží v ose symetrie památkového areálu, tvořeného parkem a zámkem na jihu, ulicemi Hlavní a Měšická, hospodářskými budovami a prostorem „V Kruhu“. Sokolovna tuto oblast na severu uzavírá. Celý prostor je ohraničen barokní zdí, v jeho západní části je fotbalové hřiště a je uzavřen branou ze Školské ulice.

Dům byl postaven kolem roku 1780 a její původní účel není zcela jednoznačný. V onom roce se uvádí jako „panské stavení pro hříbata“. Mohl možná stát o něco dříve, než byl dostaven zámek a sloužit jako lovecký zámeček, či jako bydlení pro vrchnostenské úředníky. Později už je zřejmé, že budova sloužila jako stáje nejrůznějšího druhu - pro jezdecké koně, hříbata, také ovce a byl zde i chov telat (pamětníci znají i dlouho užívaný název „teletník“). Kromě toho zde byly byty - pro podkoního, pro zahradníka a jeho pomocníky. Prostory kolem byly totiž užívány jako užitková zelinářská zahrada pro potřeby zámku (pamětníci opět znají termín „kuchyňská zahrada“). Po válce zde bylo soukromé zahradnictví.

V budově poslední stavební úpravy, které dělali Nosticové, proběhly ve 20. letech 20. století, kdy zde byly upraveny byty v patře v postranních křídlech domu. Architektonicky je budova přizpůsobena stylu rokokového zámku v jednodušším provedení. Průčelí je obráceno k jihu, budova byla původně zřejmě celá patrová, nyní hlavní prostor s velkým sálem zaujímá celou výšku budovy a mohl tak sloužit jako sál jízdárny. Postranní části budovy s byty jsou dvoupodlažní. Popsané nemovitosti patřily do roku 1945 majitelům panství, hraběcímu rodu Nosticů. Poslední majitel hr. Ervin Nostitz-Rhienec přišel o tento majetek v roce 1945 konfiskací jako „osoba německé národnosti“ (byl byl Rakušan). Tak i dům čp. 20 přešel do majetku státu.

V té době hledala místní sokolská jednota prostory pro svou činnost, když dosavadní působiště bylo nevyhovující. Z několika možností se nakonec jako nejlepší ukázalo použití této budovy a přilehlých prostor. Nemovitosti obdržel do užívání místní „Národní tělovýchovný výbor“ (NTV) a po jeho zániku přešlo vlastnictví Tělocvičné jednotě Sokol (Česká obec sokolská - ČOS). Od této chvíle už musíme spolu s historií objektů sledovat i osudy tělovýchovy a sportu v obci. Budova tedy byla dána k užívání TJ Sokol (ČOS), s podmínkou provozování sportovní tělovýchovné činnosti. Historie tělovýchovy v obci je natolik bohatá, že by obsáhla několik samostatných článků. Zde se ji tedy věnujeme jen okrajově, v souvislosti se Sokolovnou.

Již v roce 1945 začala rozsáhlá přestavba objektu na tělocvičnu s možností i jiného využití. V době absolutního nedostatku jakéhokoliv materiálu se podařil zázrak. Dobrovolnou neplacenou prací obětavých lidí, členů Sokola i dalších vznikl sál tělocvičny s jevištěm, sociálním zařízením, salónek a dalším vybavením. Už dne 25.11.1945 byla tělocvična slavnostně otevřena. Sál byl postupem času využíván nejen ke cvičení, ale i jako divadelní (230 míst), pořádaly se zde plesy, taneční zábavy, přednášky, schůze a v 50. letech zde bylo zřízeno i kino. V sousedství budovy bylo i venkovní sportoviště, cvičiště s přírodními tribunami. Před sokolským sletem, v roce 1948, zde bylo veřejné cvičení s účastí 2500 cvičenců a tisíců diváků. Dne 28.10.1948 byla na přístupové cestě vysázena členy Sokola alej lip.

Po roce 1948 byl komunisty Sokol zrušen spolu s ostatními sportovními organizacemi a kluby a byla nastolena sjednocená tělovýchova pod velením ČSTV. Tělovýchovná i jiná činnost ale dále pokračovala, pod jinou hlavičkou, byť pod stejným názvem (TJ Sokol, ale ČSTV). Na tuto jednotu přešel i majetek České obce sokolské, tedy i Sokolovna. Leč během let vzhledem ke společenské situaci veškerá aktivita občanských spolků upadala a tedy i dobrovolná tělovýchova v obci. Budova přestala vyhovovat moderním požadavkům a pomalu chátrala. V roce 1954 byl při TJ Sokol založen oddíl kopané (už od roku 1947 museli být fotbalisté v Sokole ČOS, později v ČSTV), který jako jediný sportovní klub v obci s občasnými přestávkami do dnešní doby existuje.

V letech 1976 až 1985 došlo k úplnému kolapsu tělovýchovné činnosti díky tomu, že Sokolovna potřebovala rozsáhlé úpravy, na které nebylo dost peněz a ani zájmu. Ojedinelé pokusy o znovuoživení činnosti skončily zpravidla nezdarem. Sokolovna patřila TJ Sokol, což byl prakticky jen fotbalový oddíl, který ke své činnosti Sokolovnu nepotřeboval a na její údržbu a provoz neměl finance. Po roce 1990 tedy prostory pronajal soukromému podnikateli ke komerčnímu využití. Po dlouhých jednáních došlo k převodu od TJ Sokol na obec Měšice výměnou za pozemek fotbalového hřiště a finančním vyrovnáním. Nájemcem a uživatelem dále zůstává výše zmíněný soukromý podnikatel spolupracující s firmou GOLF-SERVIS s.r.o. A to už jsme po stručném přehledu historického dění kolem budovy v současné době. Mohutné zdi a klenby starého domu pamatují doby slávy i úpadku, péče i zanedbávání, radosti i netečnosti. Některé úloмки z bohaté historie jsme vám předložili, bez nároků na přesnost a úplnost. Jak to bylo před rokem 1945, to by nám byl mohl přesně říci zámecký archiv Nosticů. Ale nemůže. Tehdy ho nadšení osvícení jedinci odnesli do sběru. Proč taky ne, vždyť byl psán německy....

Dnes budova potřebuje rozsáhlou rekonstrukci, která bude finančně značně náročná a nelze ji provést naráz. Budoucnost objektu po dlouhá léta spojeného s životem obce je tedy otevřená. Přejme si, aby návrat do staré slávy opět časem nastal.

S použitím kronik obce a zápisů pana Ladislava Fabiána
zpracoval kronikář obce Vladimír Novák

Sokolovna v 40. letech minulého století
Předsetlové cvičení v roce 1948

Společenská kronika

Dne 5.6.2004 proběhlo slavnostní vítání našich nových spoluobčánek narozených od srpna roku 2003 do března roku 2004. Velice nás těší, že ačkoliv porodnost v České republice klesá, u nás v Měšicích se drží stále na velice slušné úrovni. Zajisté v tom hraje i velkou roli výstavba nových rodinných domů a s tím související přistěhovávaní nových spoluobčanů. To však vůbec nemění nic na tom, že Měšice mládnou a zatím nemusejí mít starosti s poklesem počtu svých obyvatel.

S radostí proto všem níže uvedeným dětem přejeme při jejich vstupu do života všechno dobré a jejich rodičům blahopřejeme a vzkazujeme „milujte se a množte se“, vždyť děti jsou naše budoucnost.

Příroda je mocná čarodějka, do ničeho si našťestí nenechá mluvit a všechno také sama diriguje. I poměr narozených dětí je spravedlivý. Přivítali jsme proto do života těchto pět děvčat a pět chlapců.

Lucie Burdová
Kateřina Sirotková
Melanie Dittrichová
Kristýna Krupičková
Anna Dunděrová

Adam Běhal
Josef Rábel
Milan Grubauer
David Hauser
Petr Málek

Život se neskládá jenom z těch příjemných věcí a chvil. Musíme zde proto připomenout i ty spoluobčany, kteří nás navždy opustili.

Věnceslava Buldová	59 let
Milada Dufková	84 let

Karel Švehla	71 let
Jaroslav Kolátor	63 let

Čest jejich památce

Z podkladů matriky zpracoval Jiří Bejlek

Náš rozhovor

Myslíme si, že by Vás mohl zajímat i tento rozhovor s bývalou starostkou obce, paní Ladislavou Novákovou. (V období 1990 - 2002.)

Co Vás vedlo v roce 1990 ke vstupu do komunální politiky?

Změny, které po r. 1989 nastaly, jsem mimo jiné vnímala jako příležitost udělat něco pro obec, ve které od dětství žiji a z které pocházejí moji předkové. Zároveň mi bylo jasné, že pouhým mluvením se nic nezmění. Přiznávám, že se mi do „politiky“ moc nechtělo, ale byla to jedinečná možnost něco dělat.

V jakém stavu jste převzala úřad a co bylo v začátcích pro Vás nejobtížnější?

Pokud si dobře pamatuji, na účtu obce bylo 120 tis. Kč. S tím se opravdu nedaly dělat zázraky. Obec neměla základní inženýrské sítě, bylo zde ještě několik prašných vozovek, na zásobování obce základními potravinami raději nevzpomínat. Budova úřadu byla tak ponurá, že se tam člověk nemohl cítit příjemně. Nejobtížnější bylo se v nové situaci orientovat. Nebylo koho se zeptat, staré vedení obce odešlo a z Okresního úřadu se člověk moc nedozvěděl. Museli jsme všichni začít tvrdě pracovat.

Jak dlouho trvalo, než jste měla pocit, že práci ovládáte?

Ten pocit nemůže být nikdy. Práce je tak různorodá, že sotva si něco osvojíte, už se vynoří další problém, který se musíte naučit řešit. Tím je ta práce ale zajímavá.

Byla jste ve funkci 12 let. Za tu dobu jste jistě prožila mnoho zvláštních situací a historek. Vzpomenete si na nějakou?

Není to přesně odpověď na vaši otázku, ale ráda vzpomínám na první zastupitelstvo, kdy nikdo nevěděl nic a všichni jsme se museli hodně učit. Hezké vzpomínky mám na naše oslavy výročí obce v roce 2000 na hřišti, kdy jsem vnímala, že k sobě máme všichni blízko.

Na co vzpomínáte nejraději a na co byste nejraději zapomněla?

Byla jsem nejšťastnější a nejspokojenější pokaždé, když nastoupily firmy a začalo se budovat. Čím větší byl v obci ruch (a někdy se za to na nás lidé zlobili), tím jsem byla spokojenější. Ráda bych zapomněla na situace, kdy jsem musela řešit sousedské vztahy. Na vesnici je podle mého názoru jedno z nejdůležitějších, dobře a slušně vycházet se svými sousedy. Některé spory mě přiváděly k úžasu.

Co se po dobu Vašeho působení v obci výrazně zlepšilo a co se naopak zhoršilo?

Vybudováním vodovodu, plynu a kanalizace se život v obci výrazně zlepšil. Telefonní síť, zásobování obce a autobusová doprava je pro mnohé tak samozřejmé, že se už zapomíná na dobu před r. 1989. Co se zhoršilo? Asi jsem neskromná, ale nic mě nenapadá. Snad lidské vztahy.

Za 12 let jste jistě dokonale poznala život malé obce a její obyvatele. Jak byste vesnici charakterizovala co do mentality jejich obyvatel?

Asi všude jsou lidé, kteří v obci žijí a ti, kteří v ní jen bydlí. Hodně lidí má zájem o dění v obci, přišli se zeptat, poradit, nabídnout pomoc a někdy i poděkovat. Někteří snad ani nevědí, kde je obecní úřad, nepřijdou ani jednou za rok na veřejnou schůzi a život v obci je nezajímavý. Uvítala bych zájem nových spoluobčanů a doufám, že se u nás brzy zabydlí.

Co Vám vaše působení ve funkci přineslo pro život a co Vás ovlivnilo, ať kladně nebo záporně? Jaký máte celkový pocit ze svého působení ve funkci?

Kvůli funkci jsem opustila zaměstnání, které jsem měla velmi ráda, ale musím se přiznat, že toho nelituji. Funkce starostky pro mě byla velká veliká škola. Poznala jsem hodně nového, hodně lidí a byla to zkušenost, ze které budu čerpat asi stále. Byla to léta, která by se asi dala prožít pohodlněji a příjemněji, ale jsem ráda, že mi bylo díky lidem v obci umožněno tuto funkci vykonávat.

Popularita Vaší osoby byla, až na nečetné výjimky, v obci vysoká. Lidé Vás měli rádi a jistě byste znovu obstála ve volbách v roce 2002. Proč jste se rozhodla již nekandidovat?

Měla jsem pocit, že by bylo dobré, kdyby přišli noví lidé a dali práci nový náboj. Moje zdraví také není nejpěknější a lákala mě možnost věnovat se svým koníčkům.

Jak vidíte práci dnešního vedení obce, co byste třeba dělala jinak? Máte představu, kam by obec měla směřovat?

Práci někoho jiného lze hodnotit, pokud máte úplné informace. Jinak jde o lacinou kritiku nebo lacinou chválu. Domnívám se, že nové vedení částečně pokračuje v načatém programu, a že si vytklo nové cíle, jejichž splnění je otázkou delší doby. Chtít, aby dlouhodobé plány byly splněny za rok, nelze. Představu, kam by obec měla směřovat mám. Měla by vytvořit pro své občany co nejlepší zázemí, podporovat spolky v jejich činnosti, věnovat se kulturnímu a sportovnímu využití občanů. Majetek obce spravovat tak, aby byl obci přínosem, nikoliv břemenem.

V 60. a 70. letech bylo na obci vidět nápadné chátrání a zaostalost. Myslíte, že to bylo vinou neschopnosti tehdejšího vedení samospráv nebo celkovou situací ve státě?

Každopádně situací ve státě, úplně jinými podmínkami než jsou nyní. Ale tehdejší samosprávy (které ani samosprávami nebyly) neměly potřebnou aktivitu a elán. Jeden malý příklad za všechny. Našli jsme dopis Okresního Národního výboru ze začátku r. 1989, aby si vedení obce nárokovalo peníze na rekonstrukci a vybavení tehdejšího Místního národního výboru. Odpověď zněla: nic nepotřebujeme.

Dělá podle Vás stát pro malé obce málo nebo hodně?

Nejsem spokojená s úlohou státu v životě obcí. Reformu veřejné správy považuji za špatnou a myslím, že se za poslední dobu situace ještě více zhoršila. Stát nakládá obcím stále více povinností, které jsou maskovány řečmi o rozšiřování pravomocí státní správy a samosprávy, peníze na výkon státní správy ale nechává ve státní kase. Obce tak musí nedostatek financí omezovat své plány.

Co byste vzkázala našim čtenářům, svým spoluobčanům?

Neberte to jako frázi – buďte hrdí na to, že žijete v Měšicích, v jedné z nejhezčích obcích v kraji. Snažte se, aby byla ještě hezčí třeba tím, že budete udržovat okolí svých domů a nebudete čekat, až to udělá obec. Mějte úctu ke svým spoluobčanům a zajímejte se o život v obci. Mám vás ráda.

Děkujeme za rozhovor.

V tomto čísle zpravodaje uveřejňujeme druhý příspěvek paní učitelky z naší mateřské školky. Nebo by bylo lepší napsat – naší paní učitelky z mateřské školky? Ať si každý vybere, obojí je správně.

TO JSME MY II...

Chvála rodičů

Začnu „našimi“ dětmi. Jsou roztomilé, veselé, zvědavé. Krásně si umí hrát.

Za to, jaké jsou, vděčí svým rodičům. V kladném slova smyslu. Myslím hlavně na ty rodiče, kteří vystupují z anonymity a svůj čas věnují všem dětem ve školce.

Nejsem pro vytváření nátlaku, ale věta: „Jste odborník, něco zajímavého umíte, přijďte, ukažte to všem dětem“, mi již nečiní žádné potíže. Již prvopočátky byly úspěšné. Beseda s policistkou ČR v minulém roce byla první vlašťovkou. Letos si další rodiče dodali odvahy a zpříjemnili nám svou odborností několik dnů.

Návštěva sanitky nestátního zdravotního zařízení Pragomedica plus a.s. byla událostí pro celou obec. Podotýkám, ten den byla mimo službu. Modrá světla sanitního vozu, skládací nosítka, červené „mundury“ a úžasná souhra řidiče a sestry, všechny naplnila jistotou, že péče o naše zdraví je v nejlépeších rukách. Ten den bylo na 0°C a ostrý vítr. Trpělivost a ochota záchranářů neměla mezí.

(Skrytá reklama: Stanoviště těchto záchranářů je v Líbeznicích za místní poštou, a pokud zavoláte 1211, jsou u Vás ihned).

Po novém roce se u nás objevila Langusta. Krásně červená, se všemi klepety a tykadly naaranžovaná na podložce s mušličkami, kameny a rostlinou. Donesl nám ji tatínek-kuchař luxusního hotelu. To bylo překvapení! Ještě větší, když přinesl různobarevnou marcipánovou hmotu a ukazoval dětem, co z ní umí vytvořit jeho kolegové cukráři. Růžičky, medvídci, ježci a houby mu pod rukama jen rostly. Děti se do práce pustily s chutí. Zkoušely sněhuláky, banány, třešně. Všichni jsme uznali, že marcipán je mnohem lepší, než modelína. Mohly si pak své výrobky sníst.

Neobyčejná výprava nás čekala do výrobní haly místní známé firmy, kde se montují kuchyňské linky. To byl zážitek! Vysokozdvíhací vozík, stroj, který balí finální výrobek jako na kolotoči. Válečkové posuny pro těžký materiál, všechny hadičky, páčky a trubice, které odsávají při řezání piliny. Stroj ke stmelování skříněk a upevňování zásuvkových pojezdů. Děti jen žasly a přemýšlely, která kuchyně by se jim doma líbila. Zaměstnanci jim vše ochotně vysvětlovali a z bezpečné vzdálenosti ukazovali. Největší zásluhu má ale tatínek, který zde pracuje, vše zorganizoval a dokonce věnoval doma svůj volný čas na zkompletování nábytkové stěny pro MŠ, která byla darována jako sponzorský dar.

Jiný tatínek nám daroval nákladnou elektroniku.

Velkým zážitkem byl koncert trumpetisty. Hráč, který má doma tři děti umí vyprávět trumpetou pohádky a zahraje každou písničku, na kterou si děti vzpomněly.

Ale máme moc obětavé a šikovné i maminky. Jedna z nich pravidelně vede v MŠ hru s angličtinou a to zadarmo a ze svého volného času. Jiná nám pomáhá při výzdobě školy. Na vánoce upekla krásný perníkový betlém a na velikonoce velikonoční vrkoč. Jiné maminky zorganizovaly „závody“ dětí v místním zámeckém parku. Skupinky prokazovaly svůj um ve všech oborech a odměn bylo pro každého dost.

Za zážitkem se dovedeme vypravit i dál (považte i tříleté děti dojdou do Mratína a zpět po svých!). Na prohlídku tamních stájí nás pozvala zase naše maminka.

Máme radost z jakékoliv spolupráce: - např. ze šití šatiček na panenky, z pomoci při drobných závadách. Vážíme si všech sponzorských darů, které jsme obdrželi - od výtvarného a metodického materiálu, květin, hraček, až po ty nákladnější. (Rodiče například před vánoce zakoupili různé hračky a pomůcky a tím obohatili nejen vánoční nadílku, ale i kvalitu výchovně vzdělávací práce.)

Milá je pro nás i přítomnost babiček a maminek na výletech, jak tomu bylo na výletě na farmu Hořátev a na výstavu Z. Millera: „Krtek“ či na jiné kulturní akce, které pořádáme vícekrát do měsíce a mohou se jich zúčastnit i maminky s dětmi, které ještě MŠ nenavštěvují. Na vernisáži dětských výtvarných prací v měšickém zámku, snad nechyběla žádná maminka. Na louce s námi tančili a zpívali i tatínkové. I z malých střípků se jednou složí velká mozaika. Naši rodiče ji již začali skládat. A pěkně barevnou.

Za to jim patří dík!

Barbora Konopásková, učitelka MŠ

Ve sportovní a kulturní části tohoto vydání zpravodaje, bych se rád vrátil k akcím, které proběhly a pozval Vás na akci, která se chystá. Vezmu to v pořadí v jakém následovaly. Všechny akce měly něco společného a tím bylo vydařené počasí. Letošní vrtkavé počasí si s námi opravdu zahrávalo. Jsem velice rád, že došlo na má slova z minulého čísla, kde jsem napsal, že štěstí přeje připraveným. Je vidět, že příprava a organizace byly na jedničku, tak jako to zmiňované počasí.

1. akce - Pochod povodím Mratínského potoka 1. května 2004

Dáváme zde prostor k vyjádření přímé účastnice 1. ročníku pochodu povodím Mratínského potoka, o kterém se zmiňujeme již v úvodníku.

Vážená redakce Měšického zpravodaje,

v květnu jsem se zúčastnila „Pochodu povodím Mratínského potoka pro pěší a cykloturisty“. A ač to byl teprve 1. ročník, nemohu organizátorům nic vytknout. Naopak. Byla jsem tím tak nadšená, že jsem si řekla, že se o tomto pochodu musí dozvědět i ti, kteří letos váhali, zda jít, nebo o tom dokonce nevěděli.

Když jsem se 23. dubna dozvěděla o tom, že se 1. května pořádá 1. ročník pochodu, předem jsem svou účast na tomto podniku zamítla. Důvod byl nasnadě: „Vlastním“ dvě děti ve věku 2 a 5 let. Pro netréované nožky malých capartů je i nejkratší trasa (9 km) dost a dost. Co kdyby jim v půlce cesty došel dech? Zvědavost ale byla silnější než starost o malá chodidélka zmožená prachem a kamením polních cest. Nakonec, jsme místní a když si to děti cestou z Líbeznic rozmyslí, uhneme v Měšicích z trasy a jsme doma, ne?

A tak jsme 1. května dopoledne vyplnili v Líbeznicích u kostela přihlášku a vyzbrojeni svačinou, pitím a hlavně krosnou, ve které se nesla naše dvouletá slečna, vyrazili razit novou tradici.

Pořadatelé slibovali, že přesto, že tenhle kraj známe, uvidíme věci, o kterých nemáme ani tušení. A opravdu! Nepřipadali jsme si vůbec jako za humny. Prošli jsme loukou, silnicí, polem, hájem a cesta byla tak skvěle značená, že se z ní nedalo sejít. Děti se držely skvěle. Synek ušel celých 9 km a občas i popoběhl, což mě s krosnou na zádech dělalo trochu problém.

Když jsme docházeli do Třeboradic hřál nás skutečně dobrý pocit z nádherné vycházky. A to jsme ještě netušili, jaké nás čeká v cíli překvapení. Na zahradě v hospodě U Tanase byl připraven pro každého účastníka pochodu diplom za ušlou trasu, velký výběr cen a živá hudba. Lepší zakončení by si nemohl nikdo ani přát.

Nejhezčí na tom byly ale ty spokojené obličejky všech dorazivších turistů. Myslím, že se to všem opravdu líbilo.

Všem organizátorům za „první ročník P.P.M.P.“ děkuji a už se těším na ročník druhý. Určitě nebudeme s dětmi chybět.

Renata Procházková

P.S. Naším kontrolním bodem, který byl umístěn u zámku, prošlo asi 75 účastníků. Všichni vyjadřovali spokojenost s průběhem a organizací pochodu. I oni, zrovna tak jako paní Procházková, byli opravdu překvapeni tím, v jakém hezkém regionu vlastně žijí a co je zde k vidění. Přitom stačí tak málo, vystoupit z auta a projít se kousíček od hlavní cesty, kudy jezdíme každý den do práce.

2. akce - Rybářské závody

V sobotu 8. března proběhly velké jarní rybářské závody. Opět, myslím si, velice zdařilá akce. Zúčastnilo se 78 závodníků. Organizace klapala, občerstvení bylo dostačující, jen těch ryb se chytilo proti loňskému roku méně. Ale i tak, vzhledem k počasí, které panovalo celý předcházející týden, se nám závody vydařily. Letošní ceny byly hodnotné a v dostatečném počtu. Poprvé byla také zvlášť vyhlášena a ohodnocena kategorie pro děti a všechny děti přihlášené do závodu dostaly od pořadatelů sladkou pozornost. To vše bylo umožněno díky sponzorským darům, bez kterých si uskutečnění jakýchkoliv akcí v obci, lze jen těžko představit.

Večer se konala zábava, s živou hudbou. Hrála nám jako vždy, kapela Milana Abíka. Velice pěkným zpestřením bylo odpálení velkého ohňostroje. Budeme-li hodnotit průběh celé akce i z reakcí a ohlasu u našich spoluobčanů, kteří se přišli pobavit, můžeme mluvit jednoznačně o úspěchu.

Ještě jednou všem sponzorům velice děkujeme za podporu!!!

Na závěr si ještě neodpustím takovou štiplavou poznámku. Ať se všichni, kterých se to týká (většinou jsem to už řekl na večerní zábavě) chytanou za nos.

Všichni víme, že peníze jsou nezbytné, ale nejsou všechno. To vědí nejlépe všichni členové rybářského klubu, kteří celou akci organizačně zajišťovali. Počínaje sháněním cen, přes stavbu potřebného zázemí (začalo se už v pátek, den před závody - mnoho z nich si na to vzalo dovolenou, během závodů, večer při zajišťování zábavy a následným úklidem v neděli odpoledne). Trochu proto zamrzí, když večer se přijdou na zábavu pobavit někteří lidé (naštěstí jich nebylo mnoho), kteří si myslí, že přispěním na živou hudbu a na to, aby si pohodlně a v klidu mohli užívat krásný večer, vlastně dávají někomu bezpracně vydělat. Asi si neumí představit, že se celá akce připravuje prakticky na zelené louce, že se sem musí všechno nanosít, natáhnout elektrika, voda a mnoho dalších a dalších věcí. A druhý den po závodech už z toho zase musí být louka. Nehledě na možná rizika, kdy může přšet a veškerá práce a námaha přijde vniveč. A ta louka, na které se zábava uskutečňuje, se musí posekat sekačkami, které se musí koupit. A ty nejedí na vodu, ale na benzín. I ten se musí koupit. A to není zdaleka všechno. Tak sem jdou vážení ty bezpracně vydělané peníze.

3. akce - dětský den

Dětský den se konal v sobotu 29. května letos nově „V Kruhu“. Protože souběžně s ním probíhal na hřišti mezinárodní fotbalový turnaj, měli jsme obavy jaká bude účast. Přece jen Měšice nejsou tak velká obec na dvě tak velké akce v jeden den. Byli jsme ale mile překvapeni. Svou roli jistě sehrála hudební upoutávka, která vtipným způsobem, v místním rozhlase zvala malé i velké, na tuto akci. Jejím autorovi panu Radku Veselému ještě jednou děkujeme.

Podle našich odhadů se letos zúčastnilo asi 130 dětí a mnoho rodičů. Většina z nich, při

odchodu vyjadřovala spokojenost a slíbvala, že za rok přijdou zase a vezmou sebou i své známé. To nás velice potěšilo. Potěšilo i to, že malou úpravou průběhu a scénáře celého dětského dne, i změnou prostředí, se podařilo poprvé v historii pořádání takové akce, vydělat i peníze. Ty podle slibu předají členové rybářského klubu místní mateřské školce.

Při hodnocení celého odpoledne zde musíme pochválit všechny organizátory a pomocníky, kteří akci zajišťovali a poděkovat sponzorům, které ke konci budeme ještě jmenovat.

Letošní dětský den jsme rozdělili na dvě části. Na část soutěžní a sportovní a část soutěžně zábavnou. Po celou dobu nás provázela živě kapela pana Slávka Pěničky, o ozvučení se staral Radek Veselý s Milanem Abíkem, který také zapůjčil svou aparaturu. Všichni mají nemalý podíl na tom, že se večer velká část diváků z fotbalového turnaje přišla podívat a tím také přispět a podpořit děti při soutěžích.

Soutěžní a sportovní část skvěle připravily a zorganizovaly pí. Honsová s pí. Rakovou. Jejich časový harmonogram klapal s vteřinovou přesností. Ve druhé části odpoledne jsme se zase pobavili a snad i zasmáli při různých soutěžních disciplínách. Příjezd hasičů z Líbeznic vyvolal hotový poprask. To bylo radosti, když hasiči rozbilili svoje nádobíčko a půjčili dětem do ruky hadice, aby si mohli také zastříkat. A když je za zvuku puštěných sirén povozili po okolí, tak se chtěl určitě každý kluk a možná i děvče stát hasičem. Se svou troškou do mlýna přišla i firma Golf-Servis s.r.o., která pro děti připravila turnaj v minigolfu na právě otevřeném hřišti.

Po vyhlášení vítězů a rozebrání všech cen, se zapálil táborák a začali se opékat špekáčky. Při diskotéce se tancovalo a čekalo na vyvrcholení a závěr večera „Na ohňostroj“. Muselo se čekat až se setmí, ale vydrželo i mnoho těch nejmenších. Stálo to za to. Byl bezva!

Místo závěru se s Vámi chci podělit o dva zážitky, které mě „dostaly“ a už jen kvůli nim, stojí za to, tyto akce pořádat.

Při prvním jsem se bavil s nějakou manželskou dvojicí, jména už jsem zapomněl. Oni stáli, dívali se na ohňostrojem osvětlený zámek a říkali, to je nádhera. A to si představte, že do Měšic jsme se přistěhovali z Prahy už před rokem a vůbec jsme nevěděli, že je tu tak krásný zámek a tak bezvadný lidi!!

Při druhém, mě zase při vyhlásování výsledků zatahal za nohavici malý, asi čtyřletý kluk a ptal se: „strejdo, kdy zas bude dětskej den“? Já mu říkám, „kterej ty seš“? „Já sem Fanda“, ale nevěděl jak se jmenuje dál. „Až zase za rok, Fando“, říkám. „Tak, to je prima“, Fanda na to: „jdu se domů vyspat a zítra přijdu, čau“.

Nonoo aaa vovovo totomm ttoo jjee!

P ipravit, pozor, start!

P.S. Ještě zde připomínám sponzory. Uvádím je sice až zde, na konci článku. Věřím, ale, že jim to nebude vadit. Že podporují všechny tyto akce ne proto, aby se o nich mnoho mluvilo, ale proto, že mají zájem na tom, aby se v obci něco dělo. Aby k sobě lidé a sousedé našli cestu a tak se lépe mohli poznat.

Sponzoři akce: Obecní úřad Měšice, nemocnice Měšice, p. Konrád, p. Grubauer, p. Knetl, hospoda U Smáží, Nováková videopůjčovna, Bejlkovi smíšené zboží, Pavel Tůma - firma Rita, manželé Jedličkovi, Svobodovi a klub rybářů. **Díky!!!**

Jiří Bejlek

Pozvánka na 8. ročník měšické Prakyády!!

V sobotu dne 21. srpna 2004 se bude konat již 8. ročník měšické Prakyády. Podrobnosti a všechny potřebné informace budou včas zveřejněny na plakátech a v místním rozhlase. Přihlásit se a zaplatit startovné bude opět možné v hospodě „U Václava“.

Srdečně zve výbor prakyády!

Co to je prakyáda?

Pro ty, co to nevědí, trochu o historii a vzniku tohoto výborného nápadu.

Na začátku roku 1997 se v Měšicích domluvila parta kamarádů, že by nebylo špatné oživit vzpomínky na mladá klukovská léta, kdy jednou ze zbraní byl prak. Myšlenka se setkala s nadšením a tak 23. srpna 1997 byla na hřišti sportovců uspořádána 1. měšická Prakyáda. Tohoto klání se zúčastnili, jako ostatně i v dalších letech, muži všech věkových kategorií, starší 18 let. Díky sponzorům bylo 10 nejlepších z 36 soutěžících odměněno drobnými dárky.

Vzhledem k tomu, že zájem o soutěž byl veliký, stala se měšická Prakyáda tradicí. Rok 1999 se stal významným mezníkem, neboť soutěž byla poprvé uskutečněna pod záštitou Obecního úřadu a byla přestěhována do areálu bývalé sokolovny, kde zásluhou p. Pánka vyrostla prvotřídní střelnice. Současně byla poprvé zaznamenána v soutěži i účast tří žen.

V roce 2000 se akce stala atraktivnější díky sponzorskému daru RNDr. Renčina, neboť alespoň za jeden zásah střelci obdrželi triko s logem Prakyáda Měšice. Tato tradice zůstala zachována i v dalších letech.

Prakyáda v roce 2002 nebyla jenom zábavou. Vzhledem k povodním, byla vyhlášena i veřejná sbírka na pomoc lidem po záplavách. Díky sbírce a penězům ze startovného, byla poskytnuta pomoc obci Obříství, v částce 11.000 Kč.

Letní Prakyáda se stala každoroční tradicí, s neustále se zvyšujícími počty soutěžících. A to nejen z naší obce, ale i z okolí. Například v loňském roce 2003, kdy se zúčastnilo rekordních 83 soutěžících, byl vítěz občan z Nové vsi.

Na srpnové Prakyádě nikdy nechybí dobrá nálada, skvělé občerstvení a množství přihlížejících a kamarádů, kteří se navzájem hecují a povzbuzují.

Výbor, který již nyní začíná s přípravami 8. Prakyády Vás srdečně zve. Vás všechny, kteří jste dosud nezapomněli na svá mladá léta a chcete ukázat svou dovednost a fandovství.

Z podkladů p. Macka člena výboru prakyádníků zpracoval Jiří Bejlek

pohledy, plakáty, letáky, prospekty, knihy, brožury

TISK A REKLAMA

*Potřebujete propagovat Vaši firmu a nemáte čas někoho shánět
a někam dojíždět? Obratťe se na nás. Ušetříme Váš čas i peníze.*

*Pro vaši zakázku si přijedeme, zhotovíme grafický návrh,
sazbu, logo, tisk, až po konečné knihařské zpracování.*

Po dohodě Vám hotovou zakázku dovezeme, případně rozešleme.

A to vše za velice příjemné ceny.

*Hlavní 21, Klíčany
250 69 Vodochody*

*Tel./fax: 284 890 646
284 890 647
284 890 980*

*E-mail: tigras@tigras.cz
<http://www.tigras.cz>*

Vydává Obec Měšice - registrační číslo MK ČR E 14565.

Měšický zpravodaj - Červen 2004. Ročník 1, číslo 3.

Řídí redakční rada ve složení:

Jiří Bejlek, Vladimír Novák, Světlá Kuprichtová, Anna Raková a Ladislava Nováková.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Tigras s.r.o., Klíčany

Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady. Náměty, dotazy a příspěvky je možné předat v označené obálce na Obecní úřad nebo vložit do schránky před vchodem do obchodu v budově TESKO.

Toto číslo vyšlo 30. června 2004, příští číslo vyjde v srpnu 2004.

Distribučováno zdarma.